

skal derved paa den anden Side villig erkjende det overordentlig store, vidtløftige og omstændelige Arbejde, som var forbundet med at foretage den sjæbnesvangre Udvidelse af Togantallet, som foregik i 1886 — jeg kalder det sjæbnesvangert, set fra Statskassens Standpunkt. Det var et betydeligt Arbejde, der blev udført paa en beundringsværdig Maade, som jeg bærer mig dybt for; thi det er ikke saa let at omordne Driftsplanen for en saa kombineret Drift som de danske Jernbaners, omordne den fra Ende til anden; det var et betydeligt Arbejde, men det kan ikke i egentlig Forstand siges at høre med til Indordningen af de sjællandske Baner under Statsbanedrift. Forøvrigt vil jeg, da jeg har Ordet, forbare mig imod, at jeg skulde ville enten den ene eller den anden Jernbanebestyrelse til Livs, eller at det skulde være mig om at gjøre at fremkalde en Opinion imod vor Jernbanedrift. Det har jeg ikke et Dieblit tænkt paa, Alt, hvad dertil hører, har altid ligget fjernet fra mine Tanter. Men jeg har ment, at der foregik Noget herhjemme i Retning af uøkonomisk Drift af vore Statsbaner, som foranlediger Statskassen et meget betydeligt aarligt Tab, og jeg har anset mig, det være nu med Rette eller Urette — for ikke blot berettiget til — thi derom kan der vel ikke være nogen Tvivl — men forpligtet til for mit Vedkommende at paavise dette Faktum og tillige søge at godtgjøre det paa en saadan Maade, at dog i det Mindste en og anden af ærede Medlemmer i denne Sal og maaste Enkelte udenfor kunde komme til at tro paa, at det var nødvendigt til en vis Grad paa dette Punkt at tage Steen i en anden Haand.

Jeg glemte forleden, da jeg havde Ordet, at omtale et enkelt Punkt egentlig ikke paa selve Lovforslaget, men i Motiverne, men som senere er taget op af et Par ærede Medlemmer, der have havt Ordet, og senere delvis af den høitærede Minister, hvilket jeg takker ham for. Det er med Hensyn til Regnskabsrevisionen. Der blev brugt det Udtryk i Gaar af det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds (Berg), at man skulde forebygge Desraudationer og være glad ved, at noget Saadant aldrig havde fundet Sted ved Statsbanerne. Ja, selvfølgelig, det har jeg ikke et Dieblit tænkt paa, at der kunde være noget Saadant at befrygte, og det er ingenlunde af den Grund, at jeg hører til dem, der pisse en anden Ordning af Revisionen i Centralbestyrelsen af vore Statsbaner. Det er selvfølgelig ingenlunde af den Grund, at jeg tror, at der er det Allermindste af, hvad man med et vulgært Udtryk kan kalde

„Muggent“, men jeg anser det for fuldstændig uforretningsmæssigt og stridende mod al sund Forretningsaand at lade saadanne Beløb som 13—14 Millioner gaa ind og Beløb af 11—12 Millioner gaa ud aarlig uden nogenjomhelst anden Revision og Kontrol end den, der øves af en under Generaldirektøren forterende Embedsmand. Det forekommer mig ikke rigtigt; og jeg tror ikke, at jeg kunde være med til at give dette Forslag min Stemme for endelig, at gjøre det til Lov, hvis det ikke kom til at indeholde en Bestemmelse om, at i alt Fald Udgiftsrevisionen blev henlagt under en selvstændig af Generaldirektøren uafhængig kritisk Revision. Det forekommer mig, at hvis man vedtager Lovforslaget, saaledes som det foreligger, vil man give Direktøren for Statsbanedriften et Tillidsvotum af et ganske uhyre Omfang og af en ganske uhyrt Art. Jeg vil bede de Herrer betænke — De have maaste ikke Alle tænkt over det — om Lovgivningsmagten som saadan ved Lov skulde fastsætte, at for et Tidrum af 5—6 Aar, altsaa indtil 1895—96, skulde den nu gjældende Revisionsordning blive ved Magt. Lovgivningsmagten skulde altsaa ved Lov forud forpligte sig til at være tilfreds med den Maade, hvorpaa Generaldirektøren for Statsbanedriften anvender 11—12 Millioner Kroner aarlig af Statsmidlerne uden at have nogen anden kritisk Revision end den, der udøves af en ham underordnet Embedsmand. Saavidt jeg veed — jeg er ikke ganske sikker paa, at det er rigtigt, men jeg har hørt det — skal saavel Bogføringens som Revisionen være henlagt under den samme Chef. Det er der selvfølgelig ikke noget Fordægtigt i, og det er min Overbevisning, at det kan være meget praktisk, og jeg tror meget vel, at man kan fastsætte den samme Ordning med Hensyn til Indtægtsrevisionen, men med Hensyn til Udgiftsrevisionen forekommer det mig ikke heldigt, at dette Kontor eller denne Institution forterer under en af Generaldirektoratets Embedsmænd.

Endnu vilde jeg gjerne tilføie et Par Ord til den høitærede Ministers Udtalelser angaaende det lille mere private Spørgsmaal angaaende Oddehund-Tjistedbanens Drift. Den høitærede Minister oplyste i Gaar med stor Velvillie, hvorfor jeg takker, at det Afslag, der var givet paa Thisted Bys Andragende, var givet af Ministeren selv, hvilket jeg for øvrigt ikke betvivler; men han oplyste tillige, at det var givet, fordi det var oplyst fra Generaldirektoratet for Statsbanerne, at en saadan Smødekomen af dette Forlangende om at faae et eneste Tog 40 Minuter tidligere til Thisted